SWEDISH MUSICAL LEVANDE MUSIKARV HERITAGE

JACOB AXEL JOSEPHSON

1818–1880

Utvalda sånger II

för röst och piano

Selected Songs II

for voice and piano

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten treasures of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 325–331; 333–347; 351 & 1654/Edition nos 325–331; 333–347; 351 & 1654
2017
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0-66166-359-1

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

UTVALDA SÅNGER VOL. 1

Sånger vid fortepiano op 5 t 1846
Jag älskar en blomma *(H. Heine) nr 1* 4

Visor och sånger vid pianoforte op 8 t 1848
Serenad *(R. Reinick)* 6
Om natten 9
Gyllne stjernor vandra sakta *(H. Heine)* 11
En höstafton 14
Du vackra fiskarflicka *(H. Heine)* 15
Vallgossen 17
Längtan 19

Sex sånger vid pianoforte op 10 t 1949
Grannskapet *(J.L. Runeberg) nr 1* 23
Dröj, ljufva dröm! *nr 2* 25
Enslig färd *nr 3* 27

UTVALDA SÅNGER VOL. 2

Sånger op 1 t 1846
Vårsång *(tonsättaren) nr 13* 5
Vid höstens början *(tonsättaren) nr 15* 7

Från Wandringsåren op 2 t 1862–63
Pilgrims-sång *nr 1* 8
Lotsen och hans flicka *(C.J. B-n) nr 5* 10
En sommarafton *nr 6* 12
Vårhelsning *nr 8* 14
I skogen *nr 9* 17
Hör jag vinden sakta sjunga *nr 11* 20

Romanser och sånger op 6 t 1846
Ebro Caudoloso *(E. Geibel) nr 1* 22
Si dormis doncella *(E. Geibel) nr 2* 26
Helsning *(H. Heine) nr 5* 28

Nya sånger vid piano op 15 t 1850
Den öfvergifvna *(E. Stagnelius) nr 3* 30
Aftonen *(E. Stagnelius) nr 4* 31

Tre sånger för en lägre röst op 18 t 1870
Till stormvinden *(F. Rückert) nr 3* 32

Fyra sånger op 24 t 1853
Värme och ljus *(M. Silfverstolpe) nr 1* 36

Sånger op 25 t 1870
L'emir de Bengador *(J. Méry) nr 1* 38

Den fallande stjernan op 26 t 1855
Selmas bild *(F. Sander) nr 2* 44
Skogsblomman *(F. Sander) nr 3* 46
Slumra *(F. Sander) nr 6* 50

Sju sånger op 31 t 1857
Sjung, du underbara sång! *(tonsättaren) nr 2* 52
Bortom vinter och vår *nr 7* 54

Sex sånger op 32 t 1859
Natten var mild og kjær (C. Winther) *nr 4* 56

Den gamle klockarens visor op 38 t 1880
Ljusning (C. Winther) *nr 9* 58
Om aftonen *nr 14* 60

Vårsång.

Op. 1. № 13.

Vivace.

Sång.

PIANO.

Jub - - - lan - de ska - ror hel - sa vå - - rens för - - sta

ljus - ning, läng - - - tan-de hjer - tan sva - ra högt i sa - - lig

tjus - ning: tu - - - sen-de rö - ster hö - jas, tu - - - sen-de

käns - lor rö - jas, so - - - - - lens he - li - ga pur - pur

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

jor - dens famn be - tä - - cker. Strå - - - lan-de hop - pet brin - ner,

him - - - me-len sjelf det vin - ner, kal - - - lar till lif åt jor - den

he - - - - li - ga fröj - ders blom - ma, vä - - - - - cker i

hjer - tats djup de slum - - - ran - - de gni - stor. (J. A. Josephson.)

Vid höstens början.

Op. 1. № 15.

Andantino.

Sång.

PIANO.

mf *legato*

Fast stor-mar kring min hyd - da gå och tö - cken lju - set höl - ja, min
jor-dens som - mar blom - mat ut, och so - lens prakt för - svin - ner, dock

vi - sa sjun - ger jag än - då, jag vill dess ma - ning föl - ja. Ty lug - na da - gar
sån-gens vår - lif ej tar slut, dess famn af kär - lek brin - ner. Der tu - sen fröj - der

bi - dar jag, på blå - a him - lar hop - pas jag, och kla - - ra stjer - norsglans skall
stå i knopp, som stän-digt skju - ta hö - gre opp, för him - - lens re - na dag dess

cresc.

snart å - ny - o brin - na. Den trö - sten ej så
blom - ster-lif skall vak - na. I e - vig glans då

cresc.

lätt för-går i nat - tens ro, i stjer - norsspår skall jag min frid väl fin - na. Om
so - len ler, och hvart mitt tju-sta ö - ga ser skall lju - set ej jag sak - na.

1mo 2do

(J. A. Josephson.)

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

PILGRIMS-SÅNG.

Maestoso non troppo lento.

SÅNG.

PIANO.

Hvar är den väg jag van_dra skall? Hvar är det ljus mig ly__sa skall? Bland jordens ro_ _sor ej, i jordens väl_ _lust ej går lifvets gyll_ _ne sol_ljus opp. Den kär_leksvår, som blef till höst, för_ja_ _ga ur ditt bröst! Den ve_ _ka ro, som ej germod, be_ _käm_pa med ditt

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

f

blod! Drag sedan ut i verl_dens strid, du finner der en bätt_ _re

f

frid af sanningsljus och fri_hets sång, och af det rät_ _ _tas mod.

p

mf

Nog ser du då hvar vägen går, nog finner då du ljusets spår,

och sången blir din lyc_kas vår,

mo_ren_ do

LOTSEN OCH HANS FLICKA

af

C. J. B—n.

Vivace. Energico.

PIANO.

ff

Släpp mig, släpp mig, ble - ka flic - ka! Hvar - för grå - ta?
Hör; på räd - darn nö - den ro - par, hör du ej de

mf

E - rik måste ut. Hör, ett nöd - skott! Ja, jag kom - mer,
ar - mas hemska skri? Än ett nöd - skott! Him - lens Her - re!

cresc.

f

[*f*]

blek - nar ej för des - sa stormars tjut. "Hör du ej hur haf - vet
Drö - jer jag, är det med dem förbi. "O du grym - me, stan - na

Meno mosso.

dolce.

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

vrä - ker, dö - den lu - rar der på dig. Här hos
stan - na! Jag dig ber, be - svär vid Gud! An - - dra

cres.

An - na är du sä - ker, blif min E - rik, blif hos mig!"
räd - dar du, din An - na kros - sar du, din e - gen brud!"

cres.

riten.

Tempo 1mo.

Du är stark i di - na tå - rar, i din kla - gan är du skön, star - ka - re är ä - ran
Flic - ka, in - gen fa - ra ho - tar, haf - vets böl - jor bä - ra mig. Bräcks min slup, jag sim - mar

Tempo 1mo.

a piacere.

dock än Annas bön, ja än Annas bön.
stark och glad till dig, stark och glad till dig.

colla parte. a tempo.

EN SOMMARAFTON.

Andante non troppo. Tranquillamento.

SÅNG.

PIANO.

I af - ton glö - - den ljusnar fjerran våg, en stil - la

p

sostenuto.

frid är spridd kring haf och land: af ve - - mod fylls mitt hjerta

cresc.

poco animato.

mf

och min håg, i läng - tan skådar jag mot him - lens rand. Min an - des

crescendo.

poco animato.

cres.

fjett - rar, häm - men mig ej mer! O fö - ren mig, I sky - ar

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

f

bort, långt bort! O kun - - de jag en gång ock hin - - na det

cresc.

f

ljus jag ser, och bort - - dö

p

p

som ett klin - - gan - de ac - - kord.

p

fz

diminnoendo.

Ped. Ped.

VÅRHELSNING.

Con moto.

PIANO.

p

Ped. * Ped. *

mf

Nu klin_gar det i skog, nu

Ped. * Ped. *

cresc.

klin_gar det i dal, och högt fly_ger lär_kan mot

mf

ljus_nan_de sky! Nu blomstrar det i skog, nu

mf

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

cresc.

blomstrar det i dal, och lil - jan står grön un - der

cresc

vår - - ligt ny! Nu loc - kar det med magt kring

skog och berg och dal: den vak - nan - de verld i

kär - lek blickar opp. Och hjer - - tat sväl - ler af

dröm - mar och hopp, och ny - a fröj - der brin - na kring

cresc. *poco riten.* **a tempo.** *mf*

fjel - lar - nas topp. Nu sjun - ger det i skog, nu

[*a tempo*]

cresc. *poco riten.*

sjun - ger det i dal, och e - chot från blå - nan - de

f

f

fjer - ran slår! Nu blomstrar det i skog, nu

p

p

blomstrar det i dal, all verl - den nu hel - sar den

cresc.

seg - ran - de vår.

I SKOGEN.

Con espressione.

SÅNG.

PIANO.

I sko - gen

van - drar jag ger - - na, der blom - strar min lyc - ka och

cresc.

lust; till bäc - ken lyss - nar jag ger - - na, han

cresc.

sotto voce.

sjun - ger min gläd - je just. När nat - ten stil - la

söf - - ver hvar vag - gan - de kro - na till ro, och

him - len va - kar der - öf - - ver, och frid och still - het der

3

mf

bo, da hel - sar af - tonens stjer - na båd'

mf

vin - den och hjer - tat till ro, då van - drar i

cresc.

sko - gen jag ger - - na, då blom - strar min lyc - ka och

ten.

lust.

mf

HÖR JAG VINDEN SAKTA SJUNGA.

Con moto.

SÅNG.

Hör jag vin - den sak - ta sjun - - ga, hör jag
Och den vän - nens röst jag kän - - ner, och jag
Hör jag vin - dar vil - da bru - - sa, hör jag

PIANO.

vå - gen slå mot strand, då jag dröm mer om det
min - nes väl dess drag. Ack! vi län - ge vo - ro
vå - gor gny mot strand, då jag lyss! Ack, de mig

lju - - sa, om det fjer - ran kä - ra land, derbland
vän - - ner, sen min ti - di ga ung - doms dag. Hon är
tju - - sa, de mig kal - la till mitt land, der i

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

cres.

da - lens lil - jor tro - - gen en - da lyc - kan vän - tar mig
blek som dö - dens lil - - ja, som en hvisk - ning är hennes
nat - ten stjernor van - - dra öf - ver tröt - - te pil - grimens

cres.

p

än, och der tyst i grönskande sko - - gen mig
röst. Ack, från hen - ne skall in - gen mig skil - - ja, hon skall
graf, der han hvi - la skall med de an - - dra, der han

vän - tar en - das - te vän.
blif - va min ljufvas - te tröst.
läg - ger sin vissnande staf.

fz

fz

fz

fz

Ebro Caudoloso.

Spansk Romans.

J. A. Josephson, Op. 6.

Allegretto con moto.

Sångstämma.

Pianoforte.

mf

Våg - - - ri - ka E - - bro, blom - ster - krön - ta
popp - - lar, skim - - ran - de

strän - - der, och J grö - na mar - - ker, skugg - ri - ka
sti - - gar, der med fläg - tens lätt - - bet, min flic - - - ka

sem - - - - - pre cre - - - - - scen-

lun - - dar, frå - gen J min flic - - ka, som hvi - - lar bland
van - - drar, när J hen - ne mö - - ten, frå - - gen, o

[cresc]

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

do *p* *cresc.*

e - - der, om u - ti sin lyc - - ka på mig hon än
frå - - gen, om u - ti sin lyc - - ka på mig hon än

[p]

tän - - - - - - ker. J
tän - - - - - - ker. J

1. löf - - - ri - ka svär - - - man - de ska - - - ror,

2. *mf* *mf molto con leggerezza*

som, när so - len upp - - går, sjun - - gan - de fröj - - dens med

sem - - - pre *cre -*

ljuf - - li - ga stäm - - mor, frå - gen J min flic - - ka,

[*cresc*]

scen - - - - do *mf*

des - sa strän - ders blom - - ma, om u - ti sin lyc - - ka på

[*mf*]

mig hon än tän - - - - - - ker.

(Geibel.)

pp

Si dormis doncella.

Spansk Romans.

Appassionato.

Sångstämma.

Pianoforte.

f

mf

Vak upp, du min flic - ka, och öpp - - na för mig, nu är tid att vi van - dra vår natt - li - - ga stig; och bind ej till fär - den san - da - - ler - na

sotto voce

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

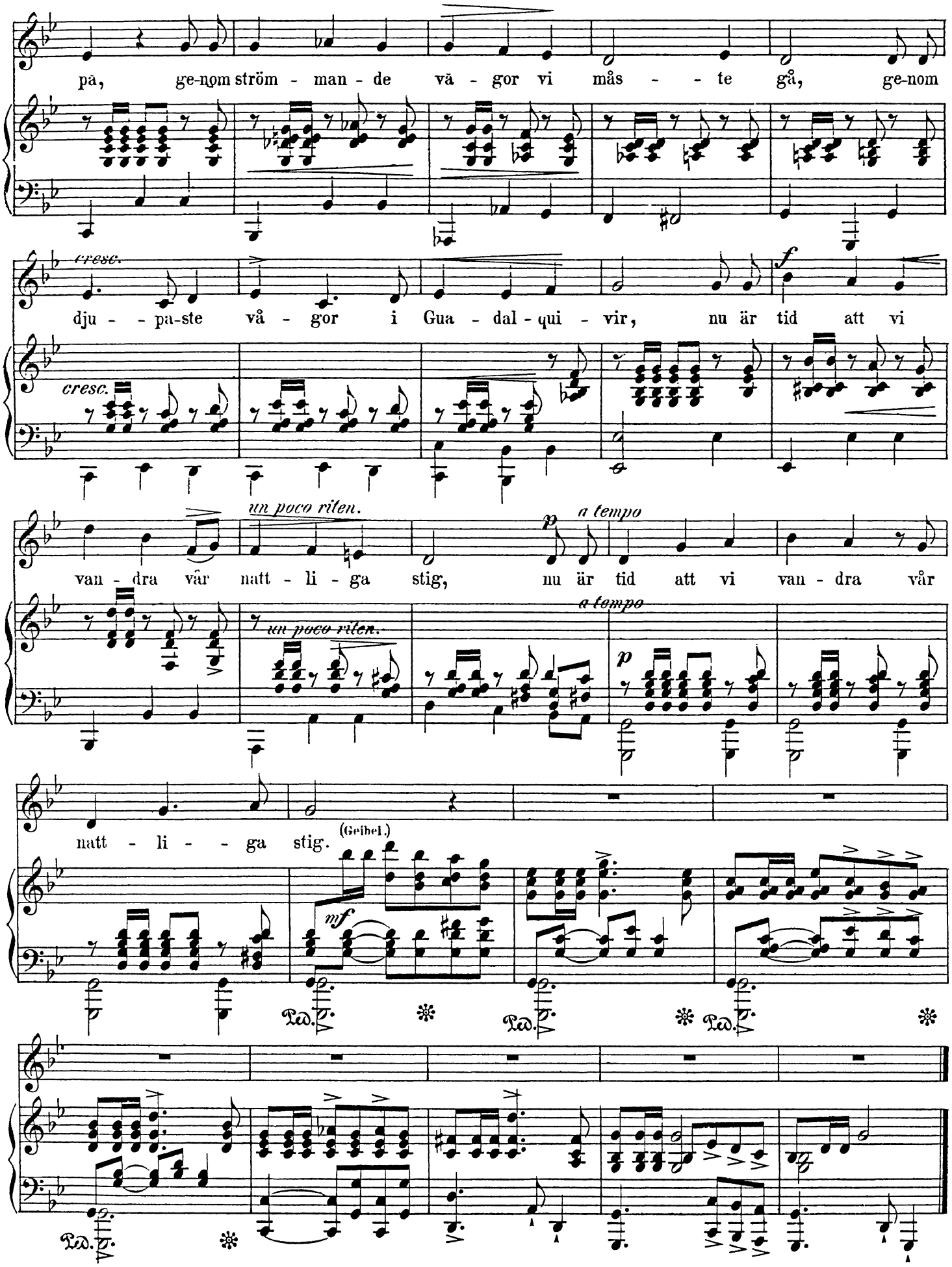
på, ge-nom ström - man - de vä - gor vi måss - - te gå, ge-nom
cresc.
dju - - pa-ste vå - gor i Gua - dal - qui - vir, nu är tid att vi
f
cresc.
un poco riten.
p
a tempo
van - dra vår natt - li - ga stig, nu är tid att vi van - dra vår
un poco riten.
a tempo
p
natt - li - - ga stig.
(Geibel.)
mf
Ped.

Helsning.

Andantino.

Sångstämma.

Pianoforte.

Fri - - dens to - - ner nu mitt sinn'

sak - - ta ge - - nom bäf - - - - va, klin - ga vår - sång,

fjer - - ran hinn, ge - nom da - len sväf - - - - va!

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

pf *p*

Fjer - ran hän till hyd - - dan der, Der bland blom - stren,

p

klin - - - ga; *mf* om bland dem en ros du ser,

mf

cresc.

då min hels - ning brin - - - ga, då min hels - ning

[*cresc*]

brin - - - - - - - - - ga.

(Heine.)

DEN ÖFVERGIFNA.

Stagnelius.

Med uttryck.

Sång.

Piano.

mf

Un_dra ej att tå_rar lö_ga mi_na kinder, att mitt ö_ga än på molnen i det hö_ga
Han som all min ö_nhet nju_tit, i hvars famn min själ jag gjutit tro_löst, ach! han mig förskju_tit,
Ymnigt molnets tårar sval_la, hös_tens lu_rar mäktigt skalla blad och blomnor sorligt fal_la
E_vigt tyck er sig mitt ö_ra lju_det af hans stämma hö_ra: hvart mig fjäten långsamt föra,

cres.

än mot jorden ser;
känner ej mitt namn.
allt förvandlar sig.
målad står hans bild.

Att ej mer i högtidsklä_der, jag bland folkets ringar träder
Öf_ver gif_ven, lik en blomma som förvissnat, står hans fromma
Vänner! minnens dessa orden: snart en kulen vind från norden
Ijutt till möte han mig smiler, då i drömmens land jag hvilar,

cres.

f

aldrig dansar al_drig qvä_der mi_na vi_sor mer_
brud och smäktar i den tom_ma ö_demarkens famn_
blek och darrande till jor_den låg_ger äf_ven mig.
men jag vaknar_ tå_ren i_lar, barmen svallar vild.

att ej mer i hög_tids klä_der
öf_ver gif_ven lik en blom_ma
Vänner! minnens des_sa or_den:
Ijutt till mö_tes han mig smi_lar,

f

mf f p cres.

jag bland folkets rin_gar träder, aldrig dansar, aldrig qväder mi_na vi_sor mer.
som förvissnat, står hans fromma brud och smäktar i den tomma ö_de_mar_kens famn.
snart en kulen vind från norden blek och darrande till jorden låg_ger äf_ven mig.
då i drömmens land jag hvilar; men jag vaknar_ tåren i_lar, bar_men sval_lar vild.

mf f p cres.

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

efter 1:a och 3:e verserna

efter sista versen.

rall. e dim.

un poco rallent.

AFTONEN.

Stagnelius.

Ställa. Ej för långsamt.

Sång.

Piano.

Af...to-nen nal..kas: i skug-gornas hägn
Efä..ri-len gun-gas på törne..ro-sens barm;
Tur..turn af bru..den till häg..nande dal

da...lar-ne sval..kas af perl..dag..gens regn.
ljuft hon be..tun..gas, dess vän är så varm.
vin..kad och bu..den för..gä...ter sitt qval.

Qväl..len a..zu..ren med guldstjernor strör:
Tyst han sig gömmer i tju..ser skans sköt;
Län..ge de kys..sas i svig..tande bo,

cres.

he.....la Na..tu.....ren i väl..lust, i väl...lust nu dör.
slum...rar och drömmer om allt, om allt hvad han njöt.
dom...na och vys....sas af vin...den, af vin...den till ro.

de första verserna.

sista versen

ro:

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

AN DEN STURMWIND.

TILL STORMVINDEN.

Allegro con fuoco ma maestoso.

SÅNG.

PIANO.

Mäch - - - ti - ger, der du die Wip - fel dir beugst, brau - - send von Kro - ne zur

Mäk - - ti - ge, sko - gen dig hel - sar böjd, väl - - dig du kommer från

Kro - ne entsteigst! Wand - le du stür - - - men - der, wand - le nur fort,

him - me - lens höjd! I - - la, du stor - man - de, vin - gar - ne slå,

reiss' mir den stür - men - den Bu - sen mit fort.

bort för mitt storman - de hjer - ta ock - så.

Wie das Ge - wöl - - ke, das don - nerud entfliegt

Ho - - tan - de ås - - kor jag då - - na nu hör,

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

dir auf dem brau - - sen - den Schwin - - gen sich wiegt,
mol - - - nen din su - - san - de vin - - - ge för,

mf

füh re den Geist aus dem ir - - dischen Haus
för ock min själ i - från jor - - dens grus

mf

in die Un-end - lich-keit stür - - mend hin - aus!
till de o - änd - - li - ga stjer - - nor - nas ljus!

mf

Tra - - ge mich hin wo die
Bär mig, o storm, öfver

sf *sf* *sf* *sf* *mf*

cresc. *f*

be - ben - de Welt rings in Ver - wüs - - tung und Trümmer zerschellt!
bäfvan - de verld då du fö - rå - - der dess stolt - het och flärd!

cresc. *f*

Ü - - - ber den Trüm - mern mit grau - - sen - der Lust
Öf - - - ver dess spill - - ror än - dock, till min tröst,

ff

tenuto.

fühl' ich den Gott in der po - - chen - den Brust,
spör - - jer jag Gud i mitt klap - - pan - de bröst,

ü - - ber den Trüm - mern - mit grau - - sen - der Lust
öf - - ver dess spill - - ror än - dock, till min tröst,

pf

*c1 korrigerat från a.

f

fühl' ich den Gott, ja den Gott in der
spör - - jer jag Gud, ja Gud i mitt

f

po - - - chen - - den
klap - - - pan - - de

Brust!
bröst.

Rückert.

p

mf

dimi - - nu - - endo.

Ped.

VÄRME och LJUS.

Moderato.

J. A. Josephson.

SÅNG.

PIANO.

mf

Med hjer - tat varmt, med ö gat ljust jag
an - nan tid har - kom mit se'n, hur
län - ge det skall blif - va så, det

cresc.

stod på lif-vets vårdags höjd; och blic - ken såg sig
o - - lik e - mot den som var! Mitt ö - ga skå - - dar
ve - te Gud i him-me - len. O, kun - de blott en

f *mf*

kring för - tjust, och hjer - tat slog af fröjd; och
lju - set än, mer än jag ön - skat har. Men
gång jag få min ford - na glöd i - gen, då

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

lif-vets gå- -tor lös-tes lätt, ty käns-la, tan-ke vo-ro
det ser kallt allt hvad det ser, och hjer-tat klap-par ic-ke
vo-re allt be- kym-mer slut, då fin-ge lju-set slockna

mf

p

ett— ja lif-vets gå- -tor lös-tes lätt, ty
mer— ja det ser kallt allt hvad det ser, och
ut— då vo-re allt be- kym-mer slut, då

p

1.2. 3.

käns- la, tan-ke vo-ro ett. En
hjer- tat klap-par ic-ke mer. Hur
fin- -ge lju-set slock na ut.

Silfverstolpe.

L'EMIR de BENGADOR.

EMIREN af BENGADOR.

Allegretto.

SÅNG.

PIANO.

Si tu sa - vais que je t'a do - re Com_me l'e toile ai_me le
Si tu ve - nais, ô non pa reil - le Com_me tu fai - sais au_tre_
O viste du hur ömt jag brin_ner, som stjernan äl - skar himlens
Ack! komme du, o un_der_ba - ra till mig lik_som du kom för_

ciel, Com_me l'a - beil - - le du My - so - re Ai_me la fleur ou nait le
fois Pour dèrou - ler à mon o reil - le Toutes les per - - les de ta
sfer; som bi_et blom - man der det fin - ner en öppnad kalk, som honing
ut, att gju_ta di - - na to_ner kla - ra som perlor för mitt ö - ra

con espressione.

miel, Tu viendrais à l'heure ou le Gan - ge Au gol_fe bleu va s'endor_
voix, Je te don - ne - rais, o mon an - ge, Mon beau pa_lais du Ben_ga_
bär, Du gin - ge ut i afton_stun_den, då Ganges slum - - rar i sin
ut, Jag gåf - ve dig med öppna hän_der mitt sköna slott i Ben_ga_

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

mir, Tu vien - drais t'as - seoir, ô mon an - ge, Tu viendrais t'as - seoir ô mon
dor, Qui mit son jar - din sur le Gan - ge, Qui mit son jar - din sur le
vik Du komme ned i ro - sen - lun - den, Du komme ned i rosen -
dor 'med parken in - vid Ganges strän - der, med parken in - vid Ganges

an - ge, sous les ro - siers de ton E - mir
Gan - ge et sur la mer ses balcons d'or!
lun - den till din E - mir en än - gel lik
stränder, Der Indiens haf man skåda får

diminuendo.

Sotto voco.

La ma dou - ce Rei - - ne Sous la nuit se -
La ma dou - ce Rei - - ne Sous la nuit se -
Der min her - ska - rin - - na me - - dan stjernor
Der min her - ska - rin - - na me - - dan stjernor

pianissimo e legato.

rei - ne A - près un beau jour
rei - ne A - près un beau jour
brin - na På en him - mel blå,
brin - na På en him - mel blå,

Les fleurs ra - ni - mé - es Les ri - ves ai -
Les fleurs ra - ni mé - es Les ri - ves ai -
Blom - ster - hölj - da da - lar, Böl - jans dunk - la
Blom - ster - hölj - da da - lar, Böl - jans dunk - la

pp

mé - es Les nuits em - bau - mé - es
mé - es Les nuits em - bau - mé - es
sa - lar Nat - tens bal - sam ta - lar
sa - lar Nat - tens bal - sam ta - lar

fp

les nuits em - bau - mè - - es, Tout
les nuits em - bau - mè - - es, Tout
nat - - tens bal - sam ta - - lar Blott,
nat - - tens bal - sam ta - - lar Blott,

f

par - - le par - - - - - - - le d'a - -
par - - le par - - - - - - - le d'a - -
blott om kär - - - - - - - lek
blott om kär - - - - - - - lek

f *mf* *pp*

1sta gången.

mour!
mour!
då.
då.

dim.

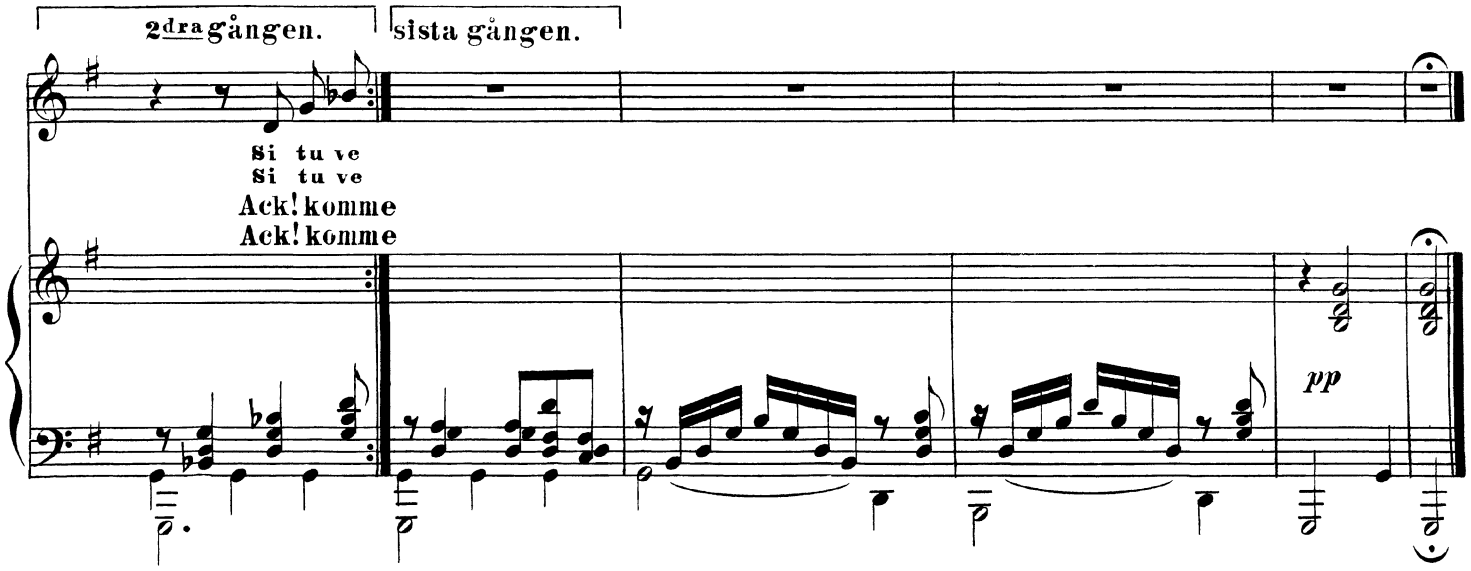

3.

Si tu savais quelle merveille
Change d'un signe de ma main
La pauvre fille de la vielle
En sultane du lendemain,
Tu croirais demain, ô mon ange,
Que le dieu bleu du firmament
Est descendu sur notre Gange
Avec le nom de ton amant!
La, ma douce reine etc::

4.

O vierge! tu marches l'egale
Des houris du séjour divin;
Pour te détroner, le Bengale
Dans ses fleurs chercherait en vain!
Viens! oh! viens à l'heure ou le Gange
Au golfe bleu va s'endormir;
Viens replier tes ailes d'ange
Sous les rosiers de ton emir
La, ma douce reine etc::

Mery.

3.

O visste du, min huldgudinna,
Att med en vink utaf min hand
Jag kunde göra till furstinna
Den arma mön vid Ganges strand,
O då du skulle säkert tänka,
Att himlahvalfvets blåa gud
Sig velat hit till Ganges sänka
I din Emirs bekanta skrud.
Der min herskarinna etc::

4.

O flicka der i blomsterdalen
Som himlens houri skön du går,
Bland alla blommor i Bengalen
Din like man ej skåda får.
O kom, o kom i aftonstunden,
Då Ganges slumrar i sin vik
Och hvila vingen här i lunden
Hos din Emir, en engel lik.
Der, min herskarinna etc::

Öfvers. af F. Rydèn.

*

SELMAS BILD.

Moderato.

mf

1. Mol - - net skymmer qvällens
2. Se ej hå - rets dunk - la

mf

cresc.

stjer - na. Vill du se min brud, min tär - na, som jag
vå - gor, se ej des - - sa var - - ma lå - gor un - der

hen - ne såg i dag? Jag vill öpp - na hjer - tats gal - ler,
pan - nans hvi - ta snö! Se ej kin - dens dubb - la vå - rar,

f

f

mf

så att ljusets stråle fal - ler på de mil - da, re - na drag.
vatt - na - de af silf - ver tå - rar! Hvarje blom - ma föds att dö.

3 Men de

mf

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

mf

3. e - vi - ga, de un - ga bly - ga kän - slor vill jag sjun - ga, som i

4. Få fängt jag den hul - da må - lar. So - len ä - ger mån - ga strå - lar: hvem kan

5. Så - dan är min go - da flic - ka. Län - gre får du ic - ke blic - ka på en

mf

des - sa for - mer bo: kär - le - ken, som allt för - sa - kar;

räk - na de - ras tal? En är dock dess gyllne flam - ma:

bild för mig, blott mig. Va - rel - se från hö - gra zo - ner,

f

f

mf

hop - pet som med bö - nen va - kar; bar - nets o - skuld, bar - nets

Sel - ma är i dag den - sam - ma, som hon var i hem - mets

hvi - la på min ly - ras to - ner, kom, mitt hjer - ta fam - nar

mf

3 o 4 v. sista gången.

tro.

dal. dig.

mf cresc.

SKOGSBLOMMAN.

Allegretto.

p

1. Vid bäc - kens rand ut - i en dal jag
2. Den blom - man, som vid vä - gen står och

accomp *pp*

vet en en - kel blom-ma. Hon är ett barn i
van - dra-ren för nö - jer, hur of - ta göm - mer

cresc.

Flo - ras sal bland si - na sy - skon from-ma.
hon ej sår, dem al - drig tå - ren rö - jer. På

[cresc]

cresc.

Der har hon växt, hon ic - ke bär sin kro - nas prakt vid
lyc - kans bran - ter tu - sen qual och tu - sen sor - ger

cresc.

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

p

vä - gen. I sko - gen trifs hon bäst, och der hon göm - mer sig för

tä - ra. När blom - sterkran - sen i en dal ger säll - het mer än

p

lä - gen. 2. Den 3. Men när jag ser den frid, som ler ur hen - nes blick den

ä - ra.

kla - ra, mitt kal - las - te för - akt jag ger åt ä - rans fal - ska

cresc.

cresc.

sna - ra. Och när jag an - das doft u - tur den nek - tar fyll - da

cresc.

cresc.

ritard. a Tempo.

kal_ken, då sit_ter A - mor straxt på lur, den o - ro_ful - la

ritard. a Tempo.

skalken

rit. a Tempo.

då sit_ter A - mor straxt på lur, den o - ro ful - la

rit. a Tempo.

skalken.

SLUMRA.

Andante.

p

1. Slum - ra, Sel - ma, ljuft i nat - tens tim - ma!
2. Sak - ta rod - nad fär - gar di - na kin - der,
3. Di - na kla - ra ö - gon si - na pi - lar

p

cresc.

Bö - nens en - gel kyss - te di - na läp - par,
des - sa fält, der hel - sans ro - sor trif - vas,
göm - ma ba - kom ö - gonloc - kens sköl - dar.

cresc.

hvit - - klädd o - skuld va - kar vid din si - da.
fris - - ka, skä - ra, re - na som ditt hjer - ta,
Äf - - ven slut - na de mig hål - la va - ken:

Slum - ra-rin - na, dröm om mig! Slum - ra-
bly - ga som din själs be - gär bly - ga
hop - pet bor ut - i min barm hop - pet

p

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

1. 2. gången.

rin - na dröm om mig!
som din själs be - gär.
bör ut - - i min barm.

sista gången.

var.

4.

Men när dagen gryr och solen tömmer
Guld och purpur öfver skog och ängar
Alla blommor öppna sina kalkar,
Selma gif mig då en blick!

5.

Till ett tecken att du mig ej glömmer,
Men om mig i nattens tystnad drömmer,
Och i djupet af ditt hjerta gömmer
Bilden af din barndomsvän.

6.

Annars ville jag att döden slöte
Mina ögonlock till evig hvila.
Utan dig, hvad vore dag som kommer,
Ock den dag, som redan var.

Sjung, du underbara sång!

J. A. Josephson.

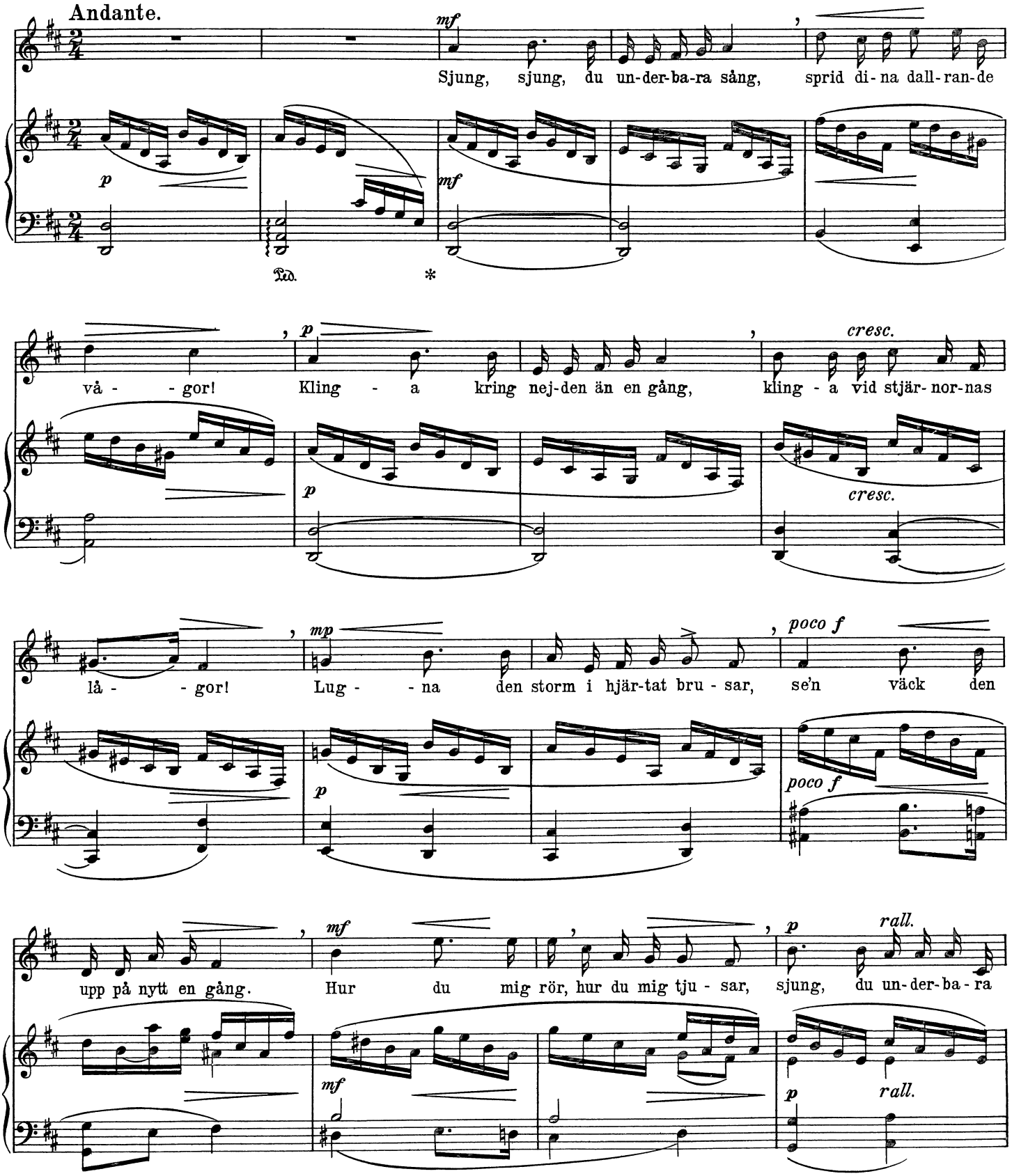

Swedish Musical Heritage, Kungl Musikaliska akademien, Stockholm 2017 Public domain www.levandemusikarv.se

a tempo

sång!

a tempo *leggiero*

p

mf

Sjung, sjung, du un-der-ba-ra sång,

möt mig med to - ner-na skä - - ra, da - - gen är dys-ter, vä-gen lång,

mf

tan - kar-na tung - a att bä - - ra. Låt mig få ljust och vackert dröm - ma,

så som jag drömde förr en gång, stri - - der - - nas

bitt - ra smär-ta glöm - ma— sjung, du un - der - ba - ra sång!

rall.

Nº 7. BORTOM VINTER OCH VÅR.

Något fort.

SÅNG.

PIANO.

f

När sommarn står grön, och gyl - le - ne ön sig speg - lar så still i den
När da - gen är klar och sol - lju - set far kring verl - den, och gläd - jen än
Dock lif - vet förgår med vin - ter och vår och in - tet blir qvar i dess

lug na - de sjön, o li - ta ej då att him - len den blå dig bju - der sin ljuf - va - ste
drö - jer der qvar, o li - ta ej då att än du skall nå dess af - ton i frid, och i
töck - ni - ga spår, om ej i ditt bröst up - vak - nat en tröst som spri - der sin glans bort - om

mf *legato.*

frid mer ändå! Ty un - der den böl - ja som tju sad du ser, och
glans li ka - så! Ty bort - om den klar - het som nu mot dig ler och
som - mar och höst. Den a - ning som skim - rar för sö - kan - de blick, det

p

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

crescendo. *mf* *f*

bort - om den som - mar som grön - skar och ler der lju - dar en suck, der
bort - om den qväll som i hopp du motser der vän - tar ett moln, der
hopp, som ur öd - mjuk för trö - stan framgick, den kär - lek somblir, när

cresc. *mf*

vän - tar en höst, som sking - rar din vil la och ty star din röst.
ho - tar en natt, som stör - tar det hopp du till da - gen har satt.
allt du har mist, de sko la dig fö ra och ly sa till sist.

f

cres - - cen - - do. *dim.*

„NATTEN VAR MILD OG KJÆR."

(Christian Winther.)

Något fort.

SÅNG.

PIANO

Nat - ten var mild og kjær, Stil - le og dun - kel,
Vi var saa e - ne med Os og vort hjer - te;

p

cres.

Skjult var bag Sky - en hver Stjer - nes Kar - fun - - - kel.
U - - rørt for - bi os gled Min - det om Smer - - - te,

cres.

mf *dim.*

Vi var saa e - - ne! Lin - de - - nes Gre - - ne
Min - det om Stor - - me; Na - gen - de Or - - me

mf *dim.*

mf

Sag - te - ligt svæ - ved vort Vin - due for - bi
Glem - sel - ind - hyl - led' i Dva - le jo - laae

p

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

Alt alt
Der

pf

dim.

var en sød Me_lo_ _die.
var kun eet som vi saae.

1. 2.3. *V.*

dim.

pp

sist *V.*

Favn

Smeltet til Eet var jo
Livs fyldens Kjerter,
Eet vare begg to
Bævende Hjerter;
Fletted' som Ranker
Eet vore Tanker;
Eet var vor Himmel, vor Tro og vort Haab,
Eet, som vor Kjærligheds Daab.

Drømmende vugged vi
Som over Havet,
Vækkende Sukket,
Længsel begravet;
Hilste vor Stjerne,
Som fra den fjerne
Evighed havde formælet vort Navn —
Salige, Favn udi Favn!

Ljusning.

J. A. Josephson, Op. 38.

Något långsamt.

Sång.

Piano.

Skum är qväl - len lång-samt skri - der Lef - nads - mol - net fram.

Töck - net sig allt me - ra spri - der, Tröt - tad går jag fram.

Hvar är hop - pet, som mig för - de? Lju - set, som mitt ö - ga rör - de?

Fro - sten kom och allt förstör - de Kring min lyc - kas stam.

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

Något mindre långsamt.

Ack, der skym_tar ba - kom ran - den Af den grå - a natt

mf

Än en strim - ma från de lan - den Dit mitt hopp jag satt.

cresc. *f* *mf*

En gång skall det lju - set kom - ma, Som upp - tän - des för de from_ma,

mf *f*

En gång skall och lif - vet blom - ma, Fin_nas lif - vets skatt.

Om aftonen.

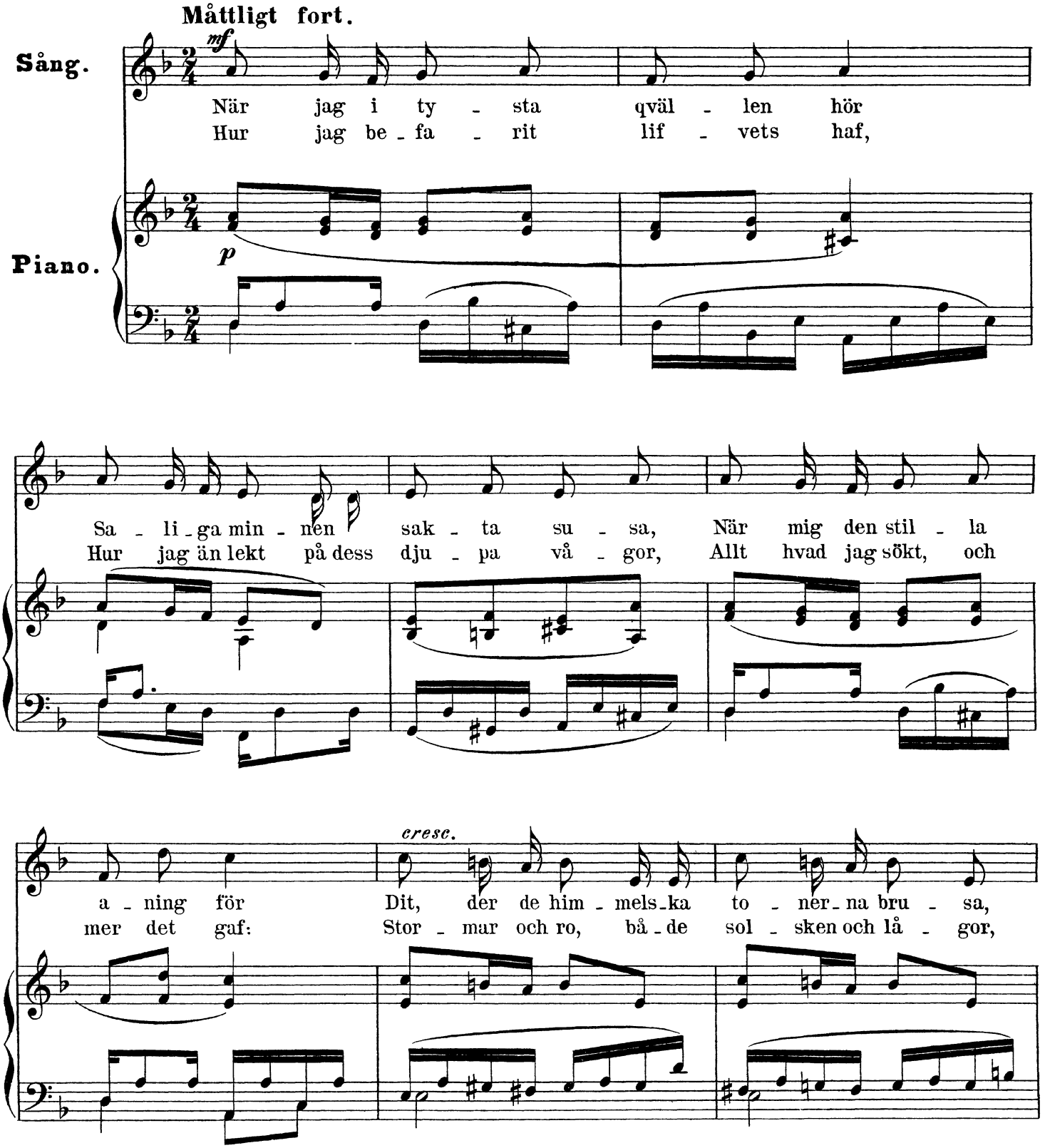

Swedish Musical Heritage, Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm 2017. Public domain. www.levandemusikarv.se

sotto voce

O! då verl - den ej me - ra stör. Stil - la min tan - ke
Frid, upp - spi - rad ur tår - dränkt graf. Nu jag dig ser der

bort - åt sväf - var, Sa - li - ga rym - der skå - dar den, Stjer - nan jag kän - ner
fjer - ran vin - ka, Sa - li - ga stjer - na, stil - la ljus, Kal - la mig upp ur

väl i - gen, *f* Var ju min ty - sta barn - doms - vän,
slam och grus, Lys med ditt sken den gam - les hus,

f *p*

f var ju min ty - sta barn - doms - vän,
lys med ditt sken den gam - les hus!

f *p* *dim.*

Jacob Axel Josephson

Jacob Axel Josephson (1818–1880) arbetade mångsidigt inom musiklivet: som musiker, pedagog, dirigent, skriftställare, arrangör och tonsättare. Så verkade många vid denna tid, tvingade därtill av försörjningsskäl. Men i Josephsons fall innebar mångsidigheten en klar fördel, när han målmedvetet och välinformerat byggde upp musiklivet i Uppsala till något som kunde mäta sig med det som Stockholm ägde. Hans egna kompositioner, framför allt körverken, bidrog tveklöst till denna utveckling av universitetsstadens musikscen.

Josephson var stockholmare. Som musiklärare i Klara skola hade han Abraham Mankell, vilken insåg den unge Josephsons musikbegåvning. 1835 kom Josephson till Uppsala för studier. Där inlemmades han snart i stadens centrala musikkretsar och deltog bland annat i salongsmusicerandet. Hans komponerande inleddes med sånger för röst och piano, d.v.s. en genre i salongernas hägn.

Han kom från ett judiskt hem. 1841 konverterade han till kristendomen och lade samtidigt till Axel som ett andra förnamn.

Tack vare insamlade medel kunde Josephson resa utomlands för högre musikstudier 1844, en vistelse som varade i tre år och som gav honom viktiga lärdomar. Han vistades i Dresden, Leipzig och Rom, samtliga då betydelsefulla musikcentra.

Åter i Sverige blev han först musikalisk ledare för Harmoniska sällskapet i Stockholm, för att 1849 utnämnas till *director musices* vid Uppsala universitet. I den tjänsten ledde han Akademiska kapellet, men tog också initiativ till en blandad kör, Harmoniska sällskapet. 1854 fick han uppdraget att leda den ett år tidigare bildade manskören Orphei Drängar.

1864 fick han tjänsten som domkyrkoorganist. I den rollen arbetade han inte bara för att fylla kyrkan med musik vid gudstjänster och särskilda konserter, utan satsade också på att som tonsättare, arrangör och utgivare förnya den andliga musiken, särskilt koralerna.

Jacob Axel Josephson skrev mycket av sin musik i anslutning till de ensembler och de musiktillfällen vilka han arbetade med. Sånger och körverk dominerar därför hans produktion, och av sådana verk har flera stycken stått på repertoaren under långa tider. ”Vårliga vindar draga” för manskör är mest framförd. Merparten av hans orkesterverk komponerades för särskilda högtider inom eller utom universitetet. En del kammarmusik kompletterar bilden av tonsättaren Josephson. Invald i Kungl. Musikaliska akademien den 19 december 1857 som ledamot nr 359.

© *Gunnar Ternhag*

Om utgåvan

Levande Musikarvs Häggs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter. Justeringar av bågar, förtecken, accenter och artikulation som inte har medfört förändrad läsart har utförts utan kommentar.

Josephson och sångerna

Jacob Axel Josephson komponerade närmare 160 sånger och de utgör en viktig och bestående länk i den svenska romanstraditionen. Hans första sång tillkom 1838, samma år som han i Uppsala hade vunnit ett pris för sin diktsamling *Konstnärens morgondröm*, och 1841 utkom hans första sångsamling, tillägnad Jenny Lind som var hans nära vän och även gav honom möjlighet att studera utomlands. Detta ”opus 1” skulle snart kompletteras med ytterligare tre häften och följas av de sånger från studietiden i Tyskland som samlades i tre häften *Från Vandringsåren*. I dessa sånger fortsätter Josephson linjen från Geijer och Lindblad, också genom att han ofta tonsatte egna dikter och liksom Lindblad gärna sjöng sina visor själv.

Under vistelsen i Leipzig skrev Josephson åtskilliga sånger till tyska dikter, där impulser från den tyska lieden, särskilt Mendelssohn men även Schumann och Robert Franz, är tydliga. Men dessa drag assimileras snabbt i hans egen ”nordiska” stil som ger hans textnära tonsättningar av bl.a. Goethe, Heine och Rückert, en stark personlig ton, samtidigt som hans uttrycksregister blir allt bredare. Nu kan han dessutom i kontinental anda tonsätta stycken som Emanuel Geibels utåtriktade ”spanska romanser” ”Ebro Caudoloso” och ”Si dormis doncella”.

I övrigt är hans sånger med få undantag lyriska och dynamiskt återhållsamma, och de är ofta strofiska och visbetonade med ett endast harmoniskt stödjande ackompanjemang, vilket i sin tur innebär att tonsättningens grundkaraktär i allmänhet bibehålles, även om sång- och/eller pianostämma varieras. Någon gång tangeras en folkviseartad atmosfär, men i regel är hållningen snarast konstmässigt intim. I sångerna till egna texter, där många synes vara skrivna ”i ett enda svep” och därmed framstår som hans mest spontana, spänner motiven från det drömska och melankoliska till det ljust optimistiska och trosvissa, och många utgår från direkta naturupplevelser, så t.ex. de särskilt uppskattade vårstämningarna. Flera texter talar om musikens och sångens livgivande och tröstande makt.

Bland de diktare som i övrigt intresserat Josephson märks Böttiger, Runeberg, Stagnelius och Tegnér. På äldre dagar komponerade Josephson flera sammanhållna sångcykler som *Den fallande stjernan* (efter Fredrik Sanders *Sånger till Selma*), *Den gamle klockarens visor* (egna texter) och *Melodier till Finska toner* (Topelius), men det är – kanske på grund av ett länge populärt urvalshäfte (*Valda Sånger och visor*) – främst de fräscha ungdomssångerna som överlevt, bland dem ”Vårsång”, ”Vårhelsning”, ”I skogen” och ”Stjärnklart”, men också mer högstämda stycken som ”ariosot” ”Hemlängtan” och den sakralt innerliga ”Lofoffer”.

© *Lennart Hedwall*

Jacob Axel Josephson

Jacob Axel Josephson (1818–1880) had a versatile career in music: musician, teacher, conductor, writer, arranger and composer. Many were forced into such activity at the time in order to earn a living. However, in Josephson's case, this versatility worked to his advantage, as he purposefully and eruditely built up musical life in Uppsala into something that could be measured with Stockholm's. His own compositions – especially the choral works – doubtlessly contributed to this development of the university town's musical scene.

Josephson came from Stockholm. His music teacher at the Klara school was Abraham Mankell, who understood young Josephson's musical talent. In 1835, Josephson went to Uppsala to study. Here, he soon formed part of the city's central musical circles and partook in salon music-making. His composing began with songs for voice and piano, a genre under the salon auspices.

He came from a Jewish home. He converted to Christianity in 1841, adding Axel as a second given name.

Thanks to his savings, Josephson was able to travel abroad to pursue higher music studies in 1844, a journey that lasted three years and taught him much. He lived in Dresden, Leipzig and Rome, which were then all important musical centres.

Upon his return to Sweden, he first became the musical director for the Harmoniska sällskapet (the Harmonic Society) in Stockholm, and in 1849 was named *director musices* at Uppsala University. In this role, he led the Akademiska kapellet (the academic orchestra), but also formed a mixed choir, the Harmoniska sällskapet (of Uppsala). In 1854, he was given the task of directing the male choir Orphei Drängar (The grooms of Orpheus), which had been formed the preceding year.

In 1864, he received the office of cathedral organist. In this role, his work was not only to fill the church with music during worship and special concerts, but also to renew spiritual music, especially the chorals, as a composer, arranger and publisher.

Jacob Axel Josephson wrote much of his music in connection with the ensembles and musical occasions he worked with. Consequently, his output is dominated by songs and choral works, many of which have remained on the repertoire for long periods. 'Vårliga vindar draga' (Spring winds blow) for male choir is the most frequently performed. The majority of his orchestral works were composed for special occasions both in and outside university. Some chamber music serves to complete the image of Josephson the composer.

He was elected to the Royal Swedish Academy of Music on December 19 1857, as member No. 359.

© *Gunnar Ternhag*
Trans. Martin Thomson

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes. Adjustments to slurs, accidentals, accents and articulation marks that have not affected the reading have been made without comment.

Josephson and the songs

Jacob Axel Josephson composed nearly 160 songs, which represent an important and enduring link to the Swedish tradition of romantic songs. His first song appeared in 1838, the same year he won a prize for his poetry collection *Konstnärens morgondröm* in Uppsala. In 1841, he published his first collection of songs, dedicated to singer Jenny Lind, who was a close friend and also gave him the opportunity to study abroad. This 'opus 1' would soon be supplemented by a further three books, and followed by songs written during his time studying in Germany, which were later collected in another series of three books entitled *Från Vandringsåren*. In these songs Josephson continues a line of development from Erik Gustaf Geijer and Adolf Fredrik Lindblad, not only because he often composed music to his own texts, but also, like Lindblad, gladly performed his songs himself.

During his stay in Leipzig, Josephson composed several settings of German poetry, in which influences can clearly be felt from the German Lied, especially Mendelssohn, but also Schumann and Robert Franz. These features were, however, quickly assimilated into his own 'Nordic' style, imbuing his settings of, amongst others, Goethe, Heine and Rückert (which often closely follow the contour of the text) with a strong personal tone, whilst his expressive repertoire became noticeably wider. Furthermore, his settings of Emanuel Geibel's exuberant 'Spanish romantic songs', 'Ebro Caudoloso' and 'Si dormis doncella', display a marked continental influence.

His songs can otherwise be characterised, with few exceptions, as lyrically and dynamically restrained. Moreover, they are often strophic, with a stylistic emphasis derived from earlier folk ballads and with a harmonically-supporting accompaniment. This, in turn, contributes to the essential compositional character of restraint throughout, although the voice and/or piano part are often varied. Sometimes the music is tinged with a folk-influenced atmosphere, but generally it is braced with artful intimacy. The settings of his own texts, many of which appear to be written 'in one fell swoop', thus stand out as his most spontaneous, with motifs spanning from the dream-like and melancholic to the lightly optimistic and assuredly faithful. Moreover, many emulate direct experiences from nature such as, for example, the feelings evoked by the long-anticipated coming of spring. Several texts also portray the life-giving and consoling power of music and song.

Amongst the writers who otherwise inspired Josephson are Böttiger, Runeberg Stagnelius and Tegnér. Later in life, Josephson composed more cohesive song cycles, such as *Den fallande stjernan* (after Frederick Sander's *Sånger till Selma*), *Den gamle klockarens visor* (composed to his own texts) and *Melodier till Finska toner* (Topelius). However, it is perhaps mostly due to the long-popular book of selections *Valda Sånger och visor*, that chiefly the fresh, youthful songs have survived, amongst them 'Vårsång', 'Vårhelsning', 'I skogen' and 'Stjärnklart', but also more eloquent pieces, such as the arioso 'Hemlängtan' and the sacred, heartfelt 'Lofoffer'.

© *Lennart Hedwall*
Trans. Robin McGinley